

REVISTA LICEULUI TEHNOLOGIC „ION MINCU“ TULCEA

NR. 10,11 AUGUST 2021

PROFESIONISȚII

Colaboratori :

Prof. Ciocîrlea Tamara

Prof. Ganea Andreea

Prof. Sandu Mihaela

Prof. Vîrtosu Ioana

Colectivul de redacție

Cuzmici Cristina – clasa a XIII-a A

Odor Eugen – clasa a X-a A

Mogoș Luminița – clasa a XI-a B

Manole Drăguța – clasa a XII-a A

Profesor coordonator:

Coculescu Gabriela

Din activitățile Proiectului ROSE, desfășurate pe parcursul anului școlar

Obiectivele specifice ale proiectului

OS1. Implementarea unui sistem eficient și durabil de formare a competențelor cheie (limba română, matematică, biologie) pentru aproximativ 100 elevi din învățământul liceal seral, pentru fiecare an de proiect, prin implicarea acestora în activități remediale, de consiliere și de sprijin, în vederea creșterii ratei de promovabilitate la examenul de Bacalaureat cu 5,78% în perioada 2018-2022.

OS2. Creșterea gradului de implicare a unui număr de aproximativ 100 elevi în programe educaționale de sprijin pentru formarea de competențe cheie, de susținere a progresului școlar și de prevenire și reducere a absenteismului și abandonului școlar, ca urmare a organizării și desfășurării de activități extracurriculare.

OS3. Dezvoltarea unor resurse de învățare noi, pentru elevii din grupul țintă, prin crearea unor condiții de învățare optime, prin mijloace moderne adaptate nevoilor de formare și orientare școlară a elevilor.

Cele mai importante activități implementate

Activități de dezvoltare personală – consiliere de grup – activitatea a fost destinată autocunoașterii personalității elevilor, a relației și atitudinii lor cu persoanele din mediul școlar și social, a abilității de colaborare și cooperare în cadrul grupului. Această activitate a avut scopul de a dezvolta competențele lor socio-emoționale, deschiderea lor într-un mod pozitiv și agreeat, empatie și toleranță, spiritul de echipă, capacitatea decizională.

Activități remediale română, matematică, biologie - activități care contribuie în mod direct la îmbunătățirea rezultatelor de învățare și de la examenul de bacalaureat.

Excursii tematice - s-au organizat două excursii tematice- la București și la Iași, activitate care a contribuit la dezvoltarea personală a elevilor, a valorificat cunoștințele dobândite în școală la materiile de bacalaureat și nu în ultimul rând a oferit elevilor o perspectivă de ansamblu a viitorului, bazându-se pe creșterea nivelului de cunoștințe și stimularea interesului pentru studiu.

Revista școlii - Activitatea are ca scop implicarea elevilor într-un proces educativ cu rolul de a încuraja și stimula aptitudini de relaționare, formarea capacității de a produce texte proprii, de a formula opinii argumentate, de a răspunde provocărilor. Revista conține și o secțiune în care vor fi publicate rezolvări de probleme și argumentări literare, pentru a veni în întâmpinarea celor care doresc să-și aprofundeze cunoștințele pentru bacalaureat. Toate numerele revistei sunt postate pe site-ul școlii <https://liceuimincutl.ro/revista-scolii/> și pe pagina de facebook a liceului <https://www.facebook.com/Liceul.Tehnologic.ION.MINCU.Tulcea/>

Informare activități de consiliere

Activitățile de dezvoltare personală pentru activitatea de consiliere de grup, planificate pentru anul trei al proiectului R.O.S.E. au avut ca temă orientarea în carieră. În cadrul acestei teme, au fost parcurse următoarele subteme: Bariere în comunicare și modalități de depășire a lor, Planificarea carierei, Cultura antreprenoriatului și Ingredientele personalității de succes. Activitățile de consiliere psihopedagogică individuală și de grup mic s-au desfășurat conform planificării, cu următorul conținut tematic: Managementul resurselor, Munca în echipă, Conștientizarea sinelui, Reglarea emoțională, Abilități sociale și Relații sociale și eficiența în comunicare.

Ministerul Educației și Cercetării, prin Unitatea de Management al proiectelor cu finanțare Externă au elaborat instrumente utile și funcționale pentru realizarea activităților practice: Ghid Consiliere și orientare profesională, Ghid Dezvoltare personală și coaching și Ghid Dezvoltare socială și emoțională. Aceste ghiduri au oferit multiple exerciții aplicativ-formative menite să susțină activitatea de dezvoltare personală desfășurată în vederea motivării elevilor pentru participarea la activitățile remediale, având ca scop prevenirea și reducerea absenteismului și creșterea promovabilității la examenul de bacalaureat.

Resursele educaționale propuse în cadrul activităților de consiliere au fost:

- Materiale teoretice suport realizate Powerpoint, Google slides
- Link-uri către articole, teste, informații suplimentare
- Chestionare tematice și interpretare
- Filme tematice, videoclipuri educaționale, inspiraționale
- Activități pentru dezvoltarea competențelor propuse.

Activitățile s-au desfășurat pe platforma Google Classroom a școlii, sincron și asincron, și în format fizic, atunci când s-a revenit la școală. Elevii au reușit să se adapteze sistemului online de învățământ, participând la meet-uri, accesând materialele de pe platformă, dobândind astfel noi abilități necesare pentru a accesa piața muncii.

PASIUNEA LOR - FOTOGRAFIA

În luna iunie 2021 , a avut loc o noua editie a **Concursului de fotografie** din anul 3 al proiectului Rose , la care au participat elevi din cadrul Liceului tehnologic „Ion Mincu„ incepand cu clasa a IX-a si pana la a XIII-a , curs seral .

Tema concursului a fost „ **VARA SPERANTELOR SI ÎMPLINIRILOR PROFESIONALE** „,coordonatori prof. VIRTOSU IOANA si prof. CIOCIRLEA TAMARA .

Juriul concursului a premiat urmatorii elevi :

- Premiul I ,, Premiul I –Neacsu Oana –XIII B
- Premiul II –Ilies Ramona –XI B
- Premiul III –Tufa Cristina –X A
- Mențiune I -Oprea Ionut –IX A
- Mențiune II–Cuzmici Cristina -XIII A

Lucrarile premiate au fost urmatoarele :

Premiul I –Nufăr în lumina soarelui

Premiul II– Perfecțiunea crinilor galbeni

Mentiune I –Vegetație în apă

Mentiune II- Planta cerișoara

FELICITARI TUTUROR ELEVILOR PARTICIPANTI !

Toate fotografiile elevilor se pot admira in prezentarea ppt postata pe site-ul liceului

<https://liceuimincuti.ro> la sectiunea **Proiect Rose – meniul Activitati proiect** .

Vacanta placuta si nu uitati ca pasiunea voastra –fotografia – poate surprinde si in timpul concediului ,
imagini superbe cu care puteti participa la concursul din anul scolar care va incepe din septembrie
2021 !

Prof. IOANA VIRTOSU

**EXCURSIA LA IAȘI – ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ ÎN CADRUL
PROIECTULUI**

*„Peste douăzeci de ani vei fi dezamăgit din cauza
lucrurilor pe care nu le-ai făcut,
nu din cauza celor pe care le-ai făcut.
Asa că ridică ancora.
Navighează în larg departe de siguranța portului.
Prinde vântul care să umfle pânzele.
Explorează. Visează. Descoperă.”
– Mark Twain*

Mijloc de iulie fierbinte! Încheierea cursurilor școlare! Vacanța cea mare, mult așteptată! Momentul perfect pentru o excursie care era de mult plănuită, dar restricțiile sanitare impuse de pandemie nu au permis finalizarea acestui proiect.

Am plecat în dimineața zilei de vineri, 16 iulie, entuziasmați, pregătiți de un city-break în ”dulcele târg al Ieșilor”. Am străbătut un traseu, cu autocarul, prin cele mai estice orașe ale României, din Tulcea prin Galați, Bîrlad, Vaslui. Pe la orele după-amiezii am ajuns la destinație, ne-am cazat și am plecat la pas în descoperirea marelui oraș.

Ne-am oprit pe vechea Uliță Mare a Iașului, la Catedrala Mitropolitană, construită în 1826 de domnitorul Ioan Sandu Sturdza. Următorul popas a fost la Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi, ctitorită de domnitorul Vasile Lupu între anii 1637-1639, arhitectură gotică, reflectând aspirația spre lumea minunată a Bizanțului, combinând structuri și forme tradiționale cu materiale prețioase și o decorație fastuoasă. Alături de ctitori, la Trei Ierarhi își dorm somnul de veci cărturarul voievod pribeag Dimitrie Cantemir și primul domnitor al României, Alexandru Ioan Cuza. A urmat o scurtă oprire la Teatrul Național ”Vasile Alecsandri” și plimbare prin parcul teatrului, esplanadă ce cuprinde în jur de 255 de arbori, reprezentând cel mai mare spațiu verde din centrul istoric al orașului. De asemenea, în interiorul parcului se găsesc 20 de platani monumentali, iar 15 dintre aceste exemplare sunt declarate monumente ale naturii. Am încheiat această primă zi cu o plimbare prin Palas Mall și Palas Shopping Street, ce reprezintă componenta comercială a ansamblului urbanistic multifuncțional Palas. Orele serii ne-au găsit în fermecătorul parc, amenajat pe locul fostelor grădini ale Curții Domnești din Iași, admirând cascadele artificiale și vegetația amplasată în trepte.

Sâmbătă, după micul dejun, am pornit pe străzile Iașului. În programul nostru era prevăzută vizitarea Palatului Culturii, construit între 1906 – 1925, pe locul fostului palat domnesc, în perimetrul fostei curți domnești medievale. Clădirea emblematică a orașului

este înscrisă în lista monumentelor istorice și este sediul Complexului Muzeal Național "Moldova". Am fost impresionați de exponatele Muzeului Științei și Tehnicii "Ștefan Procopiu", de tablourile și operele de artă din Muzeul de Artă, Muzeul Etnografic și Muzeul de Istorie. Bineînțeles că, fiind în orașul unirii nu am putut rata Muzeul Unirii. Clădirea muzeului a fost reședința domnitorului Alexandru Ioan Cuza și a regelui Ferdinand. Dimineața ne-a mai permis și o incursiune într-o fortăreață tipic medievală, în Târgul Cucu, adică Mănăstirea Golia. În interiorul zidurilor mănăstirii am găsit și casa în care a locuit Ion Creangă cu soția Ileana și fiul său Constantin. Ne-am bucurat de o binemeritată pauză de prânz, masă și puțină odihnă. După amiaza, când arșița a dat semne că s-ar domoli, am continuat explorarea orașului. În drumul spre Grădina Copou, am remarcat clădirea impunătoare a Bibliotecii Centrale Universitare "Mihai Eminescu", o importantă instituție de cultură. Una dintre cele mai prestigioase instituții de învățământ superior din România, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", ne-a impresionat prin măreție și monumentalitate. Nu am ratat un mijloc de transport pe care nu îl avem în orașul nostru, anume tramvaiul, pentru a ajunge la Grădina Botanică "Anastase Fătu", cea mai veche grădină botanică din țară. Chiar și în mijlocul verii, grădina este un loc plin de verdeță, cu numeroase specii de plante, arbuști, arbori și o mulțime de informații specifice pentru pasionați. Coborând prin Copou am făcut o oprire la celebrul Tei a lui Eminescu, un venerabil arbore de 458 de ani care reprezintă un simbol al orașului. Răcoarea serii ne-a trimis spre terasele animate ale Palasului.

În dimineața zilei de duminică, după micul dejun și decazare, ne-am îmbarcat în autocarul nostru, pornind spre casă. Drumul de întoarcere, prin Târgu Frumos, a prilejuit o oprire la Palatul Cuza de la Ruginoasa, un palat construit în stil neogotic în 1804 și care a aparținut inițial familiei Sturdza. Aici a locuit soția domnitorului, Doamna Elena Cuza. Oaspeții palatului, printre care ne-am numărat și noi, sunt întâmpinați de o hologramă a domnitorului. Din nou la drum și o nouă oprire: Castelul Sturdza de la Miclăușeni. În umbra prietenoasă a pădurii, între anii 1880 – 1904, Gheorghe Sturdza a construit un castel în stil neogotic. Astăzi castelul atrage numeroși vizitatori, chiar dacă lucrările de restaurare continuă. Din nou pe drum, coborâm spre sud, tangentând doar Bacăul și Adjudul. În autocar, atmosfera a fost de bună dispoziție, rememorarea întâmplărilor, imaginilor întipărite în memorie și nostalgia unor zile minunate. Spre seară am ajuns acasă obosiți, dar împliniți și cu gândul, deja, la următoarea excursie. A fost o experiență deosebită, un timp de calitate petrecut împreună, elevi și profesori.

A consemnat,
Prof. Mihaela Sandu

În fața teatrului național

la Palatul Culturii

Și câteva informații despre obiectivele vizitate.....

- **Palatul Culturii** din Iași este o clădire emblematică, construită, în perioada 1906 - 1925, în perimetrul fostei curții domnești medievale moldovenești, pe locul fostului palat domnesc. Clădirea este înscrisă în Lista monumentelor istorice, având cod LMI IS-II-m-A-03957.01, și din ansamblu mai fac parte și ruinele curții domnești.

Edificiul a servit inițial drept Palat Administrativ și de Justiție. În anul 1955, destinația clădirii a fost schimbată într-una culturală, devenind gazda unor instituții culturale din Iași.

Astăzi, Palatul Culturii este sediul Complexului Muzeal Național „Moldova”, ce cuprinde Muzeul de Istorie a

Moldovei (1916), Muzeul Etnografic al Moldovei (1943), Muzeul de Artă (1860), Muzeul Științei și Tehnicii „Ștefan Procopiu” (1955), precum și Centrul de Conservare-Restaurare a Patrimoniului Cultural (1975). Până la începerea lucrărilor de renovare, în aripa de nord-est a palatului se afla sediul Bibliotecii Județene „Gheorghe Asachi” (1920).

Stilul palatului este neogotic, cu detalii ornamentale, cu elemente heraldice în exterior. Aripile cu ieșindurile semicirculare au fost retrase și împodobite la fronton cu statui de arcași ce stau de strajă, iar pe laterale s-au construit două intrări sub forma unor turnuri boltite. Intrarea în palat se face printr-un turn donjon mare, cu creneluri și firide dominate de o acvilă cu aripile desfăcute. Elemente de interes turistic sunt: „Sala gotică”, unde se poate admira mozaicul ce reprezintă un „bestiarum” medieval (grifoni, acvile bicefale și lei). „Sala Voievozilor” se află la etaj și conține, în medalioane, portretele domnilor Moldovei și ale regilor României. Tot la etajul I se află „Sala Henri Coandă”. La faima Palatului Culturii a contribuit și ceasul cu trei cadrane din turnul clădirii. Având diametrul de 3,25 m, acestea erau decorate cu mici vitralii, reprezentând cele 12 zodii. Cate doi plaiesi, în costume naționale, zugraviti pe zidul turnului, stau de straja, încadrând ceasornicul, după modelul ostenilor pictate la castelul Peles. Atât vitraliile, cât și crenelurile, în forma de cruce ale turnului, erau luminate electric în cursul nopții. Carillonul ceasului este un sistem de clopote acordate, o replica modernă a mecanismelor similare din Evul Mediu Occidental. Cele 8 clopote din turnul palatului reproduc, la fiecare ora exactă, "Hora Unirii"^[4], amintind acum nu doar "Unirea cea mică" din 1859, ci și "Unirea cea mare" din 1918. Melodia este înregistrată pe un tambur cu 69 stifturi.

Legenda spune că în proiectul inițial erau prevăzute 365 de camere, dar construcția are 298 încăperi cu o suprafață de aproximativ 36.000 m². La fațadă sunt 92 ferestre, iar la mansardă alte 36 în ogivă și două rânduri de baghete.^{[5][6]}

La etajul I, la fațada centrală, se află „Sala Voievozilor”, cu picturi în stilul frescelor medievale din ctitoriile Moldovei, așezate în chenare de epocă. Picturile au fost executate de Ștefan Dimitrescu și de elevii săi. Tot la etajul I se află sala „Henri Coandă”, ale cărei lambriuri au fost executate după un proiect al marelui savant. În amintirea anilor petrecuți la Iași ca elev al Liceului Militar, Coandă a dăruit orașului proiectul „Monumentului Eroilor Români” din cartierul Galata și rețeta unui ciment special, care imită perfect culoarea și sunetul lemnului de stejar.

➤ **Un alt obiectiv vizitat a fost Grădina Botanică „Anastase Fătu”**

Elevii au fost impresionați de frumusețea și diversitatea florei întâlnite.

UNIVERSITATEA „ALEXANDRU IOAN CUZA” IAȘI
GRĂDINA BOTANICĂ „ANASTASIE FĂTU”
Știință și cultură pentru natură

Existenta

Grădini Botanică din Iasi are o istorie zbuciumata care a parcurs o perioada de peste un secol pana sa ajunga asa cum o vedem si o admiram noi astazi.

Alaturi de alte prioritati culturale emanate din vechea capitala a Moldovei un loc deosebit il ocupa si infiintarea la Iasi, in anul 1856, a primei Grădini Botanică din Romania, de catre medicul si naturalistul Anastase Fătu, mare patriot, filantrop si om de cultura. Amplasata pe un teren cumparat din fonduri proprii in apropiere de Galbena, avea sa fie pentru pana la moartea marelui un important centru cultural tineretului studios din Iasi care posibilitatea de a studia pe material viu, dar si un mijloc instructie si educatie pentru toti iubitorii naturii.

Rapa multi ani, carturar, pentru avea botanica de

Iata ce a scris chiar Anastase Fătu in 1870 in prefata la lucrarea "Enumeratiunea speciilor cultivate in Grădina Botanică din Iasi" privind infiintarea si scopurile acestei gradini: "Inca din 1856 am pus fundamentele unei Grădini Botanică in orasul Iasi. Aceasta institutie, care la inceput a propasit foarte incet, fiind redusa la propriile mele mijloace, mai tarziu a prosperat mai bine, subventionata fiind de Casa Statului si a Comunei Iasilor...".

"Fondand aceasta gradina mi-am propus a imbunatati salubritatea orasului Iasi, a indemna pe "giunimea" studioasa la invatarea botanice si a procura iubitorilor de stiinte naturale ocaziunea de a contempla frumusetile naturii in momentele lor de repaus".

Prin eforturile financiare proprii sustinute cu intermintenta de autoritatile publice, gradina lui A. Fătu a durat pana la moartea sa (1886), dupa care terenul a fost vandut de urmasii acestuia si tot

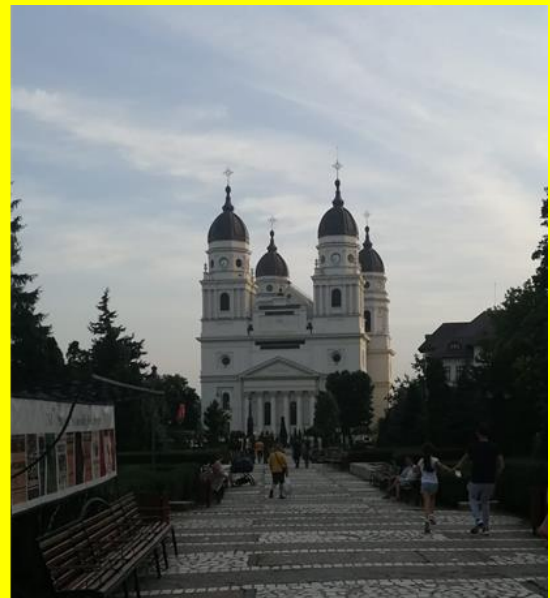
materialul botanic adunat cu migala de o viața, s-a risipit.

Pentru a satisface cerințele învățământului biologic, în 1921, Prof. Al. Popovici înființează o nouă grădina botanică pe terenul din spatele noii clădiri a Universității cu suprafața de cca. 1 hectară, pe care se construiește un mic complex de sere pentru plantele tropicale.

Această grădina a servit învățământului botanic ieșean timp de peste 40 ani, până în 1963-1964 când a fost mutată pe actualul amplasament din Dealul Copoului. Din această ultimă grădina botanică se mai păstrează și astăzi arborii și arbuștii din parcul aflat între vechea clădire a Universității, Cantina studentească și căminele studentești de pe Bd. Copou și o mică seră "turn" în care se cultivau palmieri și bananieri.

În 1960, cu ocazia sărbătoririi centenarului Universității s-a prezentat situația Grădinii Botanice și s-a ajuns la concluzia că nu mai corespunde cerințelor învățământului, și în 1963 s-a ales ca teren de amplasare a unei noi grădini botanice în Dealul Copoului pe Str. Dumbrava Rosie. S-a elaborat un studiu tehnico-economic și în următorii ani a început preluarea terenurilor, organizarea rețelei de drumuri și alei, plantățiile, construcția și popularea serelor, la început cu materialele provenite din vechea grădina botanică. Suprafețelor de teren preluate inițial li s-au adăugat treptat altele, ajungând astăzi la 80 de hectare. Din anul 2000, Grădina Botanică din Iași este membru fondator al Asociației Grădinilor Botanice din România.

➤ **Catedrala Mitropolitană „Sfânta Paraschiva”**

Catedrala Mitropolitană din Iași, cu hramul Sfânta Parascheva, **Întâmpinarea Domnului și Sfântul Mucenic Gheorghe**, este biserica catedrală a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, una dintre cele șase catedrale mitropolitane ortodoxe din România.

Catedrala Mitropolitană a fost inclusă pe Lista monumentelor istorice

Ideea înălțării unei biserici monumentale, la Iași, aparține domnitorului Mihail Sturdza (finanțator principal) și mitropolitului Veniamin Costache. Hrisovul domnesc din 8 august 1826, emis de Ioniță Sandu Sturdza, Domn al Moldovei între 1822-1828, privind lucrările de proiectare și construire a noii biserici, este considerat a fi actul de naștere al Catedralei mitropolitane^[2].

Biserica a fost ridicată pe locul unde s-au aflat două biserici mai vechi: *Biserica Albă* (din secolul al XV-lea) și *Biserica Stratenia* (din secolul al XVII-lea). S-a lucrat mai întâi între anii 1833 și 1839, după planurile arhitecților Gustav Freywald, Bucher și Mihail Singurov. Pe 23 mai 1857, bolta centrală s-a prăbușit, biserica rămânând într-o stare precară pentru următoarele două decenii.

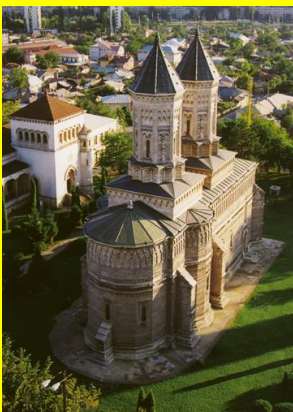
În anul 1880, mitropolitul Iosif Naniescu a pus a doua piatră de temelie și, cu sprijinul autorităților statului, lucrările s-au încheiat în anul 1887. Arhitectul Alexandru Orăscu, pe atunci rector al Universității București, a refăcut proiectul măreței biserici, renunțând la imensa cupolă centrală. El a adăugat cele două rânduri de pilaștri masivi în interior, realizând o clădire de plan basilical, cu o navă centrală și două nave laterale mai mici. Alexandru Orăscu a păstrat cele patru turle laterale decroșate, dar a renunțat la cupola centrală de mari dimensiuni, înlocuind-o cu un sistem de patru bolți, despărțite prin arce transversale.

Pictura interioară a fost realizată de maestrul Gheorghe Tattarescu.

Sfințirea Catedralei, la 23 aprilie 1887, a fost un eveniment național, la ceremonie luând parte regele Carol I și regina Elisabeta. Pisania aflată în partea dreaptă a pridvorului catedralei, pe o placă de marmură care se află la intrare, a fost adusă, de la Biserica Sf. Trei Ierarhi, racla cu moaștele Cuvioasei Parascheva, ocrotitoarea Moldovei.

➤ **Catedrala TREI IERARHI**

nu

Concepută ca un ansamblu mănăstiresc tradițional **Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi (Vasile cel Mare, Grigore Teologul și Ioan Gură de Aur)** este până astăzi unul dintre cele mai renumite complexe de artă feudală românească, o capodoperă arhitecturală trecută în legendă și care încetează a uimi vizitatorii din întreaga lume. Actuală înfățișare a mănăstirii este rezultatul lucrărilor de restaurare ale arhitectului André Lecomte de Noüy, desfășurate în perioada 1882 -1904.

Piese de mobilier au fost proiectate de arhitectul francez și executate la Viena pe cheltuiela Regelui Carol I și a Reginei Elisabeta, noii ctitori ai bisericii.

Exteriorul

O magnifică broderie de piatră îmbracă în întregime zidurile bisericii. Este vorba de blocuri de piatră sculptate unul câte unul cu o minuțiozitate perfectă, într-o asociere de stiluri complet diferite, sudate ulterior între ele cu plumb topit. Acest stil care împrumută elemente caucaziene, bizantine, gotice, baroce, ar fi riscat în alte condiții să conducă la un eșec din punct de vedere artistic, însă la **Trei Ierarhi** s-a concretizat într-o capodoperă.

Ornamentele exterioare, care acoperă edificiul în întregime și care au fost inițial aurite, combină elemente turcești, arabe, georgiene, armene și persane cu motive arhitecturale românești într-o superbă dantelărie în piatră. Pot fi numărate peste treizeci de registre de motive decorative, care nu se repetă, acestea împodobind biserica de la temelie și până în vârful turlor.

Vaze persane, încadrate între coloanele de tip rusesc, discuri solare, asemănătoare celor sculptate pe porțile maramureșene, motive florale exotice, simboluri mistice universale se împletesc într-o desăvârșită armonie cu elemente inspirate din sculptură românească tradițională, din broderiile populare și din creștăturile în lemn.

Interiorul

Planul **Trei Ierarhilor** este unul tipic pentru bisericile moldovenești din secolul XVII-lea: pridvor, pronaos, naos și altar, cu câte o turla deasupra naosului și pronaosului.

Pridvorul are două intrări (una la nord și una la sud) și este acoperit de două bolți mici. Trecerea în pronaos se face printr-o ușa cu aspect de portal, încadrată de cinci muluri cu profil gotic și de două rame dreptunghiulare. Pe ușa turnată în bronz sunt reprezentați în basorelief cei doisprezece apostoli. Deasupra ușii se află icoană Sfinților Trei Ierarhi lucrată în mozaic aurit.

În arhitectură originală, pronaosul era despărțit de naos printr-un zid masiv, înlocuit în urmă lucrărilor de restaurare cu trei arcade susținute de doi stâlpi. De remarcat că atât unghiurile dintre pereții pronaosului, cât și cele dintre pereți și bolți sunt închise prin aceeași torsadă ornamentală care se regăsește și în decorațiunea exterioară. În pereții laterali ai pronaosului se află patru morminte, câte două pe fiecare parte, săpate sub formă de nișe boltite. Aici sunt depuse osemintele familiei ctitorului și ale domnitorilor Dimitrie Cantemir și Alexandru Ioan Cuza. Mormintele sunt acoperite cu lespezi masive de marmură neagră ornată.

➤ CASTELUL STURDZA de la Miclăușeni

Castelul Miclăușeni este construit în stil neogotic cu elemente de baroc. Clădirea a fost ridicată la sfârșitul sec. al XIX-lea pe locul unui conac boieresc mai vechi din sec. al XVIII-lea, o parte din construcția veche fiind înglobată în actuala clădire, ea aflându-se în aripa estică a castelului.

Castelul Sturdza de la Miclăușeni, cunoscut și sub denumirea de **Palatul Sturdza**, este un castel în stil neogotic construit între anii 1880-1904 de către Gheorghe Sturza și soția sa Maria, în satul Miclăușeni, la o distanță de 20 km de Roman și 65 km de municipiul Iași. În prezent, se află în proprietatea Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și este inclus pe Lista monumentelor istorice din județul Iași din anul 2015, ca parte a ansamblului Mănăstirea Miclăușeni. Ansamblul este format din 3 monumente:

- Biserica "Sf. Voievozi", "Buna Vestire" - datând din 1787
- Castelul Sturza - datând din secolul al XVII-lea, reclădit în 1752 și în secolul al XIX-lea și Parcul - datând din secolul al XIX-lea .

Dornic să refacă clădirea conacului, George Sturdza a vândut câteva păduri și a luat un împrumut de 100.000 de lei de la Societatea de Credit Funciar Român, punând ca gaj moșia Miclăușeni. El trebuia să-și achite datoriile în monezi de aur. Între anii 1880 și 1904, George Sturdza a construit pe amplasamentul vechiului conac un frumos palat în stil neogotic târziu, fiind o copie a castelelor feudale apusene și amintind de Palatul Culturii din Iași, dar și de Palatul Domnesc din Ruginoasa. Planurile construcției au fost realizate de arhitecții Iulius Reinecke și I. Grigsberg.

Castelul adăpostea o colecție valoroasă de cărți și documente, de costume medievale, de arme, bijuterii, tablouri, busturi din marmură de Cararra, argintărie, dar și piese arheologice, numismatice și epigrafice de mare valoare. Numai colecția de cărți număra 60.000 de exemplare, multe din ele fiind ediții princeps sau rarissime.

Singurul copil al lui George Sturdza și al Mariei Ghica a fost o fiică, Ecaterina. Ea s-a căsătorit în anul 1897 cu Șerban Cantacuzino, dar nu a avut copii. Soțul ei a murit în 1918, Ecaterina Cantacuzino rămânând văduvă de tânără. Ea l-a înfiat pe vărul ei, Matei Ghica Cantacuzino, dar acesta nu s-a dovedit interesat de moșie, emigrând în Occident în timpul celui de-al doilea război mondial.

În timpul primului război mondial, castelul a adăpostit un spital militar, iar Maria Ghica și Ecaterina Cantacuzino au ajutat răniții ca infirmiere. Marele compozitor George Enescu a vizitat castelul, concertând printre paturile cu răniți. În anul 1921, prin Legea agrară, țaranii de pe moșia Miclăușeni au fost împrăștiți cu aproape 1.700 de hectare de pământ, parcelate în 810 loturi.

Pentru o lungă perioadă, de administrarea castelului s-a ocupat Ecaterina Cantacuzino, fiica lui George Sturdza și soția lui Șerban Cantacuzino.

În anul 1944, din cauza apropierii frontului, palatul a fost părăsit de Ecaterina Cantacuzino, care a luat cu ea odoarele bisericii construite de marele logofăt Dimitrie Sturza la 1823.^[10] Ea a refuzat inițial să evacueze biblioteca de mare valoare pe care o adăpostea castelul, predând ulterior Episcopiei Romanului două inventare ale bibliotecii. În iarna anului 1944, au staționat în castel prizonieri nemți. Castelul a fost devastat de soldații ruși care au folosit multe cărți valoroase pe post de combustibil în sobe, vânzând alte volume unor magazine din Târgu Frumos, unde erau folosite pentru împachetarea mărfurilor. Pe lângă cărți, au dispărut din castel piese de mobilier și cea mai mare parte din colecțiile familiei Sturdza.

O parte din cărțile rămase au fost strânse de Jacob Popper și Jean Ackerman, care le-au încărcat într-un camion al Apărării Patriotice și le-au luat din castel cu scopul de a le proteja.^[6] Unele volume au fost depuse la sediu ARLUS din Iași, a doua parte au fost vândute Bibliotecii Centrale Universitare și a treia au fost scoase din țară. Volumele salvate de Ecaterina Cantacuzino și pe care le predase Episcopiei Romanului, au fost ulterior donate acesteia.

Rămasă văduvă și neavând copii, Ecaterina Cantacuzino s-a călugărit spre sfârșitul vieții sub numele de maica Macrina. La data de 21 aprilie 1947, ea a donat Episcopiei Romanului castelul Miclăușeni

În perioada următoare, castelul a fost depozit militar de explozibil, patrimoniu al Ministerului Metalurgiei, al Sfatului Popular Regional Iași și al Universității "Al. I. Cuza" din Iași. Autoritățile comuniste organizau uneori petreceri în mansarda castelului.

Potrivit informațiilor obținute de la câțiva locuitori din Miclăușeni, o parte din mobilierul castelului a ajuns în casele unor localnici din Miclăușeni și Butea. Unele piese de mobilier, având înălțimi de

peste 3 m, au fost scurtate la picioare sau li s-au eliminat frontoanele pentru a încăpea în camerele mai joase ale caselor din sat.

În anul 1960, Castelul de la Miclăușeni a devenit sediul Centrului de Plasament pentru copii cu handicap psihic sever, aici funcționând și școală specială. În noaptea de 23 decembrie 1968, a izbucnit un incendiu la mansarda castelului, se pare că de la o țigară lăsată aprinsă. Atunci au ars ultimele mobile originale ale castelului, care erau depozitate la mansardă. În anii acelei folosințe nefericite, mai precis în 1985, mansarda și acoperișul castelului au căzut pradă unui devastator incendiu. Apa cu care a fost stins incendiul s-a infiltrat în pereți, contribuind la degradarea progresivă a imobilului.

Clădirea s-a degradat în timp ca urmare a destinației improprii, ea nemaifiind întreținută. S-au produs numeroase degradări ale structurii de rezistență, a stucaturilor, a sobelor, parchetului, a tâmplăriei, a picturii, a componentelor metalice etc. Componentele din lemn au suferit pierderi de material lemnos, elemente sculptate și traforate etc.

În plus, ușile și ferestrele au fost ciopârțite, parchetul a fost scos, iar șemineurile sparte. În 1985, conacul a fost afectat de un nou incendiu, arzând acoperișul.

La Castelul Sturza de la Miclăușeni

La universitatea Alexandru Ioan Cuza

Pe meleaguri ieșene

La Grădina Botanică

Impresii din excursie ale unor elevi participanți

Această excursie rămâne de neuitat , deoarece am vizitat foarte multe obiective turistice : muzee , mănăstiri ,parcuri, monumente istorice etc .

Parcurile sunt foarte curate , amenajate foarte frumos , locuitorii județului Iași sunt primitivi și respectuoși .

Cazarea a fost acceptabilă ,mâncarea și servirea mesei a fost foarte bună .

În concluzie totul a fost foarte frumos !

De-abia aștept următoarea excursie !

Mulțumim profesorilor pentru implicarea și organizarea acestei excursii minunate !

Teeru Ionela

Eu consider că în această excursie am avut foarte multe locuri de văzut. Am cunoscut oameni cu calități deosebite și cu care m-am înțeles minunat , ce locuri foarte frumoase si remarcabile are țara noastră . Mulțumesc pentru aceasta oportunitate aș relua-o oricând.

Mogoș Luminița

Din această excursie am avut foarte multe lucruri de văzut .Am cunoscut oameni cu calități deosebite și cu care m-am înțeles minunat , locuri foarte frumoase (muzee, mănăstiri, parcuri, monumente istorice etc) Cazarea și masa au fost ok.

Bogatu Elena

Am văzut câte lucruri grozave pot învăța pentru cultura mea generală în timp ce citeam plăcuțele informative (o parte din plăcuțe ☺)din muzee și de la obiectivele turistice și nu numai. Și am realizat atunci cât de adevărată este zicala "cine se trezește de dimineață, departe ajunge".În primul rând cântăresc în alegerea mea peisajul și arhitectura locului.Am călătorit pentru bucuria de a descoperi locuri pe care nu le am mai văzut niciodată. Al doilea criteriu este acela de a păși în locuri încărcate de istorie. Iar a treia parte înclină spre a ajunge în acele locuri noi în care sa vad cum trăiesc oamenii.La final aș putea adauga că mi aș fi dorit cu siguranță sa mai vizitez și alte locuri cei drept dar sunt mulțumit ca datorită Liceului pe care l am urmat (Liceul Ion Mincu)am avut deosebita placere și ocazie sa profit de aceste 2 orașe (București inclusiv Iași).Multumesc celor ce s-au implicat în aceasta minunata excursie cât și Liceului inclusiv cadrelor didactice.

Feodor Alexandru

Pentru mine aceasta excursie a fost o experiență unică, mă bucur că am avut această șansă și am profitat de ea.

Mi-a plăcut tot ceea ce am vizitat, cel mai mult m-a impresionat Palatul Culturii și Muzeul Unirii.Mi-a plăcut orașul. Totul curat, îngrijit și lumea foarte amabilă. Am avut o experiență unică și pentru faptul că am avut ocazia să vizitez aceste locuri în colectiv. Le mulțumesc organizatorilor că mi au oferit aceasta ocazie și profesorilor care ne au însoțit și au fost foarte atenți sa ne mulțumească pe toți.

Dumitrache Daniel

Pentru mine această excursie a fost o experiență minunată, as repeta-o ori de câte ori as avea ocazia. Mă bucur că am acceptat să merg, tot ceea ce am văzut m-a impresionat, toate obiectivele turistice culturale pe care le-am vizitat sunt impresionante. Profesorii implicați au avut grijă să ne îndrume peste tot, să ne ofere toate condițiile pentru a ne mulțumi. Orașul foarte curat, îngrijit, merita văzut. Toată lumea a fost amabilă. Colectivul a fost foarte ok. Mulțumesc celor care mi-au oferit această șansă.

D.M.

Am acceptat cu mare entuziasm să merg în această excursie și acum la finalul acestei expediții mă pot declara mulțumită de alegerea făcută. Mergând în aceasta călătorie am avut ocazia de a cunoaște locuri noi și oameni frumoși care și-au pus amprenta în sufletul meu, ☺ A fost o experiență interesantă de care îmi voi reaminti cu mare drag și pentru care țin să vă multumesc din tot sufletul.

Diaconu Marcela

Ciobănescu Otilia

Excursia la Iași a fost scurtă, obositoare, dar foarte plăcută. Impresionante toate obiectivele, mai ales Palatul Culturii, Resedința Domnească din Iași. Amintiri plăcute alături de cadre didactice și colegi!

Toader Valentina

Palatul Culturii, emblema orașului Iași, are o arhitectură foarte frumoasă, pe exterior și la interior. Sala Voievozilor, este cea mai frumoasă și monumentală încăpere a palatului. De asemeni Reședința domnească din Iași cât și cea de la Ruginoasa sunt impresionante, mi-au plăcut foarte mult aceste muzee. Am putut să ne imaginăm despre cum se întâmplau evenimentele în trecut. Sunt informații la intrarea în fiecare încăpere. Sunt frumos amenajate și multe lucruri de admirat. Dealul Copoului cu impresionanta clădire ce găzduiește Biblioteca Centrală Universitară, sau clădirea universității, Parcul Copou, Grădina Botanică, mănăstiri și alte locuri foarte frumoase pline de poveste și frumos. A fost excursie plăcută și foarte interesantă cu un grup de colegi și profesori minunați, buni organizatori. Vă mulțumim tare mult!

Manole Drăguța

Iași, locul unde la fiecare pas ramai uimit de ce poate realiza omul. Arhitectura veche se îmbină cu cea nouă dând orașului o alură de poveste. Aici un palat, dincolo un muzeu mai încolo o mănăstire apoi un parc cu istoria lui și tot pas cu pas intri în lumea captivantă a legendelor ținutului Moldovei. Mulțumim oamenilor minunați care au făcut ca aceste lucruri să fie posibile.

Andrei Mirela

Mie personal mi-a plăcut pentru că am avut activitate, am avut ce vizita, oamenii de acolo au fost minunați, vă mulțumesc pentru efortul depus, sincer aș mai repeta această experiență frumoasă.

Odor Eugen

A fost o experiență foarte plăcută și relaxantă. Vizitarea tuturor obiectivelor a fost de asemenea ceva foarte frumos și totodată mi-am îmbogățit cultura generală cu cunoștințe despre locuri și lucruri noi despre care nu știam atât de mult. Pe ansamblu a fost super și voi rămâne cu amintiri frumoase.

Marchel Evdochia.

Intr-o ordine aleatoare:

1. Mâncarea a fost bună
2. Cazarea acceptabilă
3. Grupul extraordinar
4. Obiectivele frumoase, pe gustul tuturor grupelor de vârstă.

Iar în concluzie, mai vrem!

Petre Dorobăț

În această excursie am avut de învățat de la oameni cinștiți și gospodari și am vizitat locații foarte importante din orașul Iași care m-au impresionat și cândva poate mă vor face să le revizitez cu drag. Locul unde am fost cazați și masa au fost pe gustul meu, deci, în concluzie am rămas cu o impresie foarte bună.

Andone Ionel

În această excursie m-am simțit foarte bine, am avut o experiență plăcută, locuri multe de vizitat
cazarea a fost bună , cu alte cuvinte mi-ar plăcea să mă reîntorc în acest oraș! Mulțumim frumos
pentru tot !

TALENTE

Continuăm și în acest număr colaborarea cu domnișoara *Aurelia Savu* – absolventă a liceului „Ion Mincu”, calificarea Tehnician în industria textilă, care a acceptat să își lase o parte din creațiile sale, din emoțiile sale, în paginile revistei noastre. Îi mulțumim și ne mândrim că a fost eleva școlii noastre. Un om sensibil, demn și bun, un prieten de nădejde.

LISTEN

Din toate notele din gamă
Încep cu DO, e dorul,
Doar el mai curge ca izorul,
Și-mi poartă gândul fără teamă...
Prin locuri neafiate de pustiu.
Mă pierd în RE... revin și mă suspin,
În brațe de mă știu de când sunt viu.
Mă văd în stare... și nu mai vreau să mă rețin.
De MI cântat, deja mi-s fluture eliberat
Din crisalida ce mi-a fost loc de popas.
Ajuns de FA, doar fac și tac, inopinat
Și când nu fac, nu e impas.
E doar un sunet, a lui SOL... și stau la sol.
Cu mâini prin cer și pași pe pământ.
Așa, nu te mai dor și nici insist, doar cânt...
Un cântec de iubit, de scos din demisol.
Sunt dans, un dans, ce stă LA latitudinea oricui
A celui care SIMte simplu, bătaia tuturor
În pieptul desfăcut de hăț, de iubitor.
Pasionată de privit în adâncimi, descui...
DOMol, incuietori de praf acoperite.
De dincolo de trup... de carne
DOar unde-ți umbli descățat, în fuziune,
Conjugat, nealterat de fapte și cuvinte.

AURELIA SAVU

La minor

*Licurici de rouă
 În palmele două
 Mă spăl cu ele și le-aștern
 Și-n chip și-n mine, spre etern.
 Mă și retrag, mă și avânt
 Căci n-am crezut că pe pământ
 E mult mai mult decât ating...
 Ca toți se nasc și doar se sting.
 Că-i doar trecut și viitor
 Doar nostalgiu și bucurii...
 În toate CLIPA reînnoirii
 În toate clipa LA minor.*

*AURELIA SAVU***Vulnerabil**

Așează-te și taci...
 Întâi o secundă, apoi un minut
 Să-ți fii, să te împaci,
 Apoi un ceas... tăcut.
 Cuprins de dorul neștiut
 Aflat în tine,
 Hrănește-l cu ce vrea de mult...
 Neconsumat și invizibil de ruine.
 Respiră-te ce-ți ești
 Adoră-te ca să adori
 Și-apoi din dorul ce îl clocotești
 Suspină-te și zbori.

Închide ochii uneori...

Și împiedică-te de scrâșnetele
 Îngropate în neștire.
 Suflă-ți pustiul, ca vântul printre vele
 Și vezi... și simte în tăcere.

AURELIA SAVU

Fă-i dimineții o surpriză

Ți-au zis nebun, nebun de rebel!
Fă tot cum simți, și simte tot.
Contează clipa când te întâlnești cu tine
Ce-ți spune inima,
Ce-ți spune glasul,
Ce îți spun ochii,
Când ești tu cu tine?
Plutești în voie, sau în neștire?
Fii tot ce vrei, numai, fii tu!
Indiferent de ce auzi
Indiferent de ce zărești...
Rămâi ceea ce ești.
Și râzi...
Fă-i dimineții o surpriză
Și zâmbește-i!
Fă-i fiecărei zile pagini de poveste.
Și râzi...
Până ce ochii îți zâmbesc
Și-n ochii celuilalt te oglindesc...
Și plângi când e de plâns...
Și râzi...
Până ce râsetul ți-e dar divin
Până când zburzi pe dinăuntru... lin.
Și crede... și iubește copilul din tine!
Și-i viață! E suflu adânc de iubire în tine...
Și las-o să-ți fie...
Și râzi...
Și eu ție, și tu mie!

AURELIA SAVU

Cristina Cuzmici – clasa a XIII-a A

Vă scriu aceste rânduri pe care recunosc, m-am chinuit să le elaborez, deoarece nu mi-a oferit Dumnezeu darul oratoriei, un vocabular elaborat sau talent de scriitoare; în schimb mi-a dat o familie fericită și doi copii minunați.

Este clipa în care îmi iau rămas bun de la această școală, am pășit cu speranță și bucurie, încrezătoare în noul drum pe care l-am avut de parcurs în acești trei ani de liceu, care au trecut foarte repede, în acest timp am studiat, am muncit alături de profesorii noștrii, care mi-au îndrumat pașii, sunt atât dascăli cât și prieteni.

Parcă ieri intram pe ușa școlii, eram încrezătoare în ceea ce mă așteaptă în viitorii ani, că o voi lua de la capăt cu învățatul, dar cu toate acestea anii au trecut cu bine. La început număram anii, apoi semestrele, lunile și în final săptămănilor și chiar zilele.

În acești ani de liceu am învățat lucruri noi, folositoare în viață, nici nu mi-am dat seama cât de repede pot trece anii câteodată, în acest timp mi-am mărit și familia cu încă un membru, da mi-a fost foarte greu să mă împart între familie și școală, dar nu m-am lăsat să nu o duc până la final și chiar să fiu și “premiată”.

Într-un final timpul petrecut în acești ani la liceu chiar și la o vârstă mai “mare”, îți dă o stare de întinerire, fericire, împlinire că îți poți duce visul la capăt, am rămas cu prieteni din această experiență.

Pentru “bobocii” de clasa a IX-a, le spun să fie optimiști, să profite de timpul petrecut la școală că timpul trece foarte repede, iar la final vor foarte mândri că au ajuns până la finalul acestui drum lung.

Vreau să mulțumesc tuturor profesorilor care ne-au “suportat”, susținut și ne-au sprijinit atunci când nu mai puteam și ne-au dat puterea să trecem cu bine peste acești ani.

Influența limbii franceza asupra limbii române

Întocmit de către prof. Andreea Ganea

Vocabularul limbii române literare moderne are un caracter eterogen datorită numeroaselor influențe exercitate de-a lungul timpului: greacă, neogreacă, slavonă, turcă, poloneză, maghiară, latină, germană, rusă, franceză, italiană și, în ultimii ani, engleză. Caracterul latin al limbii noastre, afinitățile de origine și de structură cu romanitatea occidentală au determinat, începând cu sfârșitul secolului al XVIII-lea, o deschidere firească către receptarea unor neologisme de origine romanică, în mod deosebit din limba franceză.

Vorbind despre „providențiala influență franceză”, Pompiliu Eliade constată că: „această influență s-a făcut cel mai mult simțită și a adus schimbările cele mai adânci ale vechilor stări de lucruri în Principatele dunărene. Ea a modelat pentru o bună bucată de vreme gândirea și sensibilitatea românească și poate fi identificată în toate manifestările spiritualității românești atât în politică, cât și în legislație, atât în literatură cât și în administrație sau în viața socială”¹. Cât privește căile de pătrundere a influenței franceze în Principate, autorul identifică patru „curenți” care se completează și se întăresc reciproc: din sud, influența franceză a venit împreună cu grecii fanarioți; din răsărit, cu rușii (francizați de Elisabeta și de Ecaterina a II-a); din vest, o dată cu emigranții Revoluției franceze, iar din nord, cu românii transilvăneni a căror intenție era deșteptarea sentimentului latinității².

Profesorul Charles Drouhet în scrierea sa „*La culture française en Roumanie*” (1920), citat de Sultana Craia în lucrarea „*Francofonie și francofilie la români*”, distinge trei perioade ale influenței franceze la români:

- 1750 – 1830, în care, sub domniile fanariote, cultura franceză începea să fie receptată prin intermediul cărților și al profesorilor;
- 1830 – 1870, în care ea invadează toate domeniile și produce nu numai traduceri și imitații, dar și opere originale scrise de români în limba franceză;
- din 1870, până la data la care este scris textul (1920), în care se dă o luptă între influența franceză și cea germană.^{3 4}

Influența franceză a avut un rol decisiv la desăvârșirea caracterului modern al limbii române literare, cel puțin din două motive. Primul are în vedere conștiința originii romane comune a celor două popoare și a înrudirii lor lingvistice. Cel de-al doilea motiv formulat de Ștefan Munteanu⁵, valorifica prestigiul cultural al Franței la începutul secolului al XIX-lea și relațiile de ordin politic și economic existente între Franța și România. Majoritatea termenilor noi sunt împrumutați în secolul al XVIII-lea și mai cu seamă, la începutul secolului al XIX-lea.

Neologismele de origine franceză se modelează, de regulă, sistemului fonetic și morfologic al limbii române. Dificultățile întâmpinate se datorează deosebirilor majore existente la nivel fonetic, între cele două limbi. În limba română nu există vocalele *û* și *ô* și nici consoana *ń*. Un substantiv ca

¹ Pompiliu Eliade, *Influența franceză asupra spiritului public în România. Originile*, Editura Univers, București, 1982, p. 5.

² *Ibidem*, p. 227-228.

³ Sultana Craia, *Francofonie și francofilie la români*, Editura Demiurg, Iași, 1995, p. 9.

⁴ Sursă de inspirație: <http://www.luceafarul.net/influenta-limbii-franceze-asupra-limbii-romane-literare>

⁵ Ion Gheție, *Istoria limbii române literare*, Ed. Științifică și Enciclopedică. București, 1978.

franțuzescul *bureau* (pronunțat *būrô*) a devenit *birou* suferind transformarea lui *û* în *i*. Vocala *o* apare în majoritatea cuvintelor franceze cu sufixul nominal *-eur* (*chauffeur*, *professeure*), sau cu cel adjectival *-eux* (*capricieux*). În limba română, vocala *ô* din aceste sufixe va deveni *e*: *șofer*, *șomer*, după modelul cuvintelor cu *-er*, existente în limba română (*dulgher*) sau a celor cu *-or* (*călător*). Adjectivele s-au adaptat după modelul derivatelor românești cu vechiul sufix *-os* (< lat. *osus*): *luminos*.

Modificările fonetice apar deopotrivă în temă și în afixe. La nivelul temelor, vocala *a* (accentuată) s-a păstrat în forme ca: *interesant* (fr. *interessant*), *reprezentant* (fr. *représentant*). Vocala *ó* (accentuată) s-a diftongat în *oa*, fenomen general în cuvintele moștenite: *coloană* (fr. *colonne*), *consoană* (fr. *consonne*) la nivelul flexiunii nominale sau *a* *convoca* (fr. *convoquer*), *a* *provoca* (fr. *provoquer*) la persoana a III-a (*convoacă*, *provocă*), în cazul flexiunii verbale. Vocala *ó* nu cunoaște fenomenul diftongării în cazul termenilor cu etimon grecesc, intrați în limba română prin limba franceză: *axiomă*, *metodă*. La nivel consonantic, grupul *cs* din elementele franceze s-a redus la *s*.

Transformările fonetice se produc și în structura afixelor. Sufixul francez *-ment* (lat. *-mentum*) se menține în unele neologisme: *document*, *eveniment*, *sentiment*.

Vocala *é* + *n* + consoana din sufixul franțuzesc *-ence* (lat. *-entio*) a suferit transformări complexe, în cuvinte precum: *tendință*, *sentință* unde a evoluat la *-ință*, sau în cuvinte ca: *independență*, *influență*, în care s-a menținut la forma *-ență*. Limba română contemporană a fixat ambele variante: *consecință*, *consecvență* într-o primă etapă, înclinând ulterior spre varianta *-ență*.

Neologismele formate cu sufixul *-ie*, cu corespondent în franceză *-ion*, italianescul *-ione* și latinescul *io* de tipul *națiune* (fr. *nation*, ital. *nazione*, lat. *natio*) s-au impus prin activitatea Școlii Ardelene și a scriitorilor de la 1840, înlăturând formele italianizate cu sufixul *-ione*, pe care poeții Văcărești au încercat să îl impună în cuvinte de tipul: *prepozițione*.

Flexiunea verbală a suferit modificări majore și datorită concurenței dintre etimonul latin și cel francez: *dirige* / *dirija* (fr. *diriger*), *protege* / *proteja* (cu etimon francez), *corecta* / *corija*.

Procesul de integrare a neologismelor și a calcurilor lingvistice este unul îndelungat, prelungindu-se pe tot parcursul secolului al XX-lea. Fie că a fost supraevaluată, fie că a provocat polemică, cert este faptul că influența franceză reprezintă nu numai un mijloc de îmbogățire și nuanțare, ci și o redefinire a fizionomiei neolatine a limbii române, în aria romanității balcanice.⁶

⁶ Sursă de inspirație:

http://www.upm.ro/facultati_departamente/stiinte_litere/conferinte/situl_integrare_europeana/Lucrari/Butiurca.pdf

Moda ecologică

**Material întocmit de către
prof. Gabriela Coculescu**

Modă ecologică, durabilă - ce înseamnă acest lucru cu adevărat?

Cumpărăm haine, multe haine. Cumpărăm, le purtăm și, în cele din urmă, le aruncăm. Pentru a menține acest ciclu de viață într-un cerc închis, s-a conceput o modalitate prin care aceste produse pot fi reciclate. Tot ce trebuie să facem este ducem produsele la reciclat, în locuri create special.

Eco-moda a devenit o afacere mare, în plină expansiune, care nu se mai limitează la designeri de nișă. Materialele durabile și reciclabile își fac loc tot mai mult în viața de zi cu zi. Așa cum consumul de alimente organice a trecut de la nișă de piață la tendință expansivă, așa moda durabilă devine din ce în ce mai disponibilă și mai accesibilă.

Ce este eco-moda?

Eco este prescurtarea pentru ecologie sau studiul interacțiunilor dintre organisme și mediul lor. Eco-moda este orice marcă sau linie care încearcă să minimizeze impactul asupra mediului și, adesea, asupra sănătății consumatorilor și a condițiilor de muncă pentru persoanele care confecționează produsele de îmbrăcăminte.

Eco-moda este un cuvânt folosit pentru a descrie îmbrăcămintea și alte produse care sunt realizate folosind metode care nu dăunează mediului. Folosirea materialelor reciclate pentru fabricarea hainelor sau a plantelor care au fost cultivate organic, fără pesticide, sunt doar două exemple în acest sens.

Avantajele vestimentației ecologice

Pintre principalele avantaje ale vestimentației ecologice pot fi menționate următoarele:

- este realizată din textile naturale organice, ca de exemplu bumbacul, cultivat fără pesticide sau mătasea obținută de la viermii de matase crescuți în mediu organic;
- nu presupune utilizarea înălbitorilor și a substanțelor chimice pentru vopsirea ei;
- este confecționată și din materiale reciclate. Vestimentație de calitate superioară poate fi obținută prin reutilizarea îmbrăcăminteii second-hand sau chiar a PET-urilor;
- este concepută să dureze astfel încât oamenii să o păstreze și să o poarte mai mult timp. Se urmărește ca pe viitor să fie fabricate mai puține produse vestimentare reducându-se consumul de energie și de materie primă;
- provine dintr-un comerț echitabil, muncitorii care le fabrică sunt plătiți corespunzător și lucrează în condiții decente;
- pentru a garanta respectarea standardelor de calitate, sistemul de etichetare va afișa dacă îmbrăcămintea a fost fabricată din materiale organice și în condiții eco-prietenoase [1,2].

BIBLIOGRAFIE

1. http://repository.utm.md:8080/bitstream/handle/5014/1835/Conf_UTM_2012_III_pg103-104.pdf?sequence=1&isAllowed=y
2. Гусейнов, Г.М., Ермилова, В.В., Ермилова, Д.Ю. Композиция костюма. М., АCADEMIA, 2004.

CUPRINS

1. Din activitățile Proiectului ROSE, desfășurate pe parcursul anului școlar.....	1
2. Excursia la iași – activitate extracurriculară în cadrul proiectului	6
3. Impresii din excursie ale unor elevi participanți.....	19
4. Talente.....	22
5. Influența limbii franceza asupra limbii române	28
6. Moda ecologică.....	30
7. Cuprins.....	31

Liceul Tehnologic „Ion Mincu”

profesionistii@yahoo.com